

Jap Sevdiren Kadın 23

– KOCAMANOĞLU · 12 Haziran 2015

Babama Japonya'yı Sevdiren Kadın-23

...

“Hayatın olumsuzluklarına bakıp da hayatı kendine zehir etme. Kendi kendine bahaneler üretme. Yumi'nin de daha yuvadan uçuşma vakti gelmedi mi?”

“Yumi'nin yuvadan uçuşma vakti geldi ben de biliyorum ya! İstiyorum ki, kararı kendisi versin. Ben onu zorlamak istemiyorum. Biliyorsun ben sonu hüsrarla biten bir evlilik yaptım. İstiyorum ki, onun da kaderi bana benzemesin.”

“Bak kızım şimdiki nesil bizlerden daha çok bilgili olabilirler ama bizden daha tecrübeli olamazlar. Tecrübelerimizle bir fener gibi onların önünü aydınlatmamız lazım. Öyle değil mi ama?”

“Bak bu konuda çok haklısın... Ama şimdiki nesil, gösterişe, görünüşe çabuk aldanıyorlar. Kimdir? Nerelidir? Kimin nesidir? Soran yok, eden yok... Hızla akmaya başlayan hayatın çarkları arasında bocalayıp duruyorlar. Boşananların sayısı her geçen gün biraz daha artıp duruyor.”

“Kızım, eskiden, ataya, babaya, kocaya saygı vardı. Nereye gitti ise, bizim buraları terk edip gitti... Güya gelişmiş bir ülke olduk da ne oldu? Gelişmiş bir toplum olarak, doğaya ve tekniğe egemen olduk ama inançlarımızın ve geleneklerimizin çoğunu kaybettik. İnsan kendini Tanrının yerine koymamalı... Tanrı olmaya kalkmakla mutlu olunmaz. İstatistikler yalan söylemiyorsa, intihar edenlerin en fazla olduğu ülkeler gelişmiş ülkelermiş... Bunların başında da bizim Japonya geliyor.”

“Yeni nesiller daha dünyaya gelmeden varlık ve bolluk içinde geliyorlar. Hal ve hatırı tanımıyorlar. Gelenek görenekler de raflara kalktı sanki... Komşuculuk ve akrabalık bile neredeyse bitme noktasına geldi. Hatta buhar olup uçup gittiler sanki...”

“Ne yapalım eskiden zaman, sanki daha yavaş geçiyordu. Çok çalışırdık ama yine de eşi dostu ziyaret edecek bir hayli zamanımız kaldırdı. Erkenden yatar erkenden de kalkardık. Şimdi zaman çok daha hızlı akıp gidiyor sanki... Belki de zamana ayak uyduramayanlar bizleriz.”

Sohbet arasında çayı bitirmişlerdi. “Çayını yeniliyorum Enomoto-San Teyze...”

“Yok, kızım yok. Artık çay bile dokunuyor. Bir fincandan fazlasını içemez oldum. Hâlbuki gençliğimde bu çayın tiryakisiydim. Bir demlik bana yetmezdi. Ama bu vücut artık istemiyor. Ne yense, ne içilse o da

gençlikte lazımmış. Yaşlandıkça güç ve takatin kalmadığı gibi, heves ve isteklerde tek tek seni terk edip gidiyorlar. İnsan hiçbir şey istemez hale geliyor.” Durdu derin bir nefes aldı. Uzaklara doğru baktı.

“Nerede kalmıştım. Ha hatırladım. Hitomi Kızım biliyor musun? İnsan ihtiyarlasa da, kazanma hırsı ile yaşama arzusu azalacağı yerde artıyormuş sanki... Hâlbuki benim parayla, pulla ne ilgim olabilir? Elbette bir geçimlik lazım ama insan haris olmayı terk edebilmeli... Biliyor musun? Nefsim ölümü hiç arzulamıyor. Dün güzelliğin bir abidesi gibiydim ama bu gün bak ne hallerdeyim.”

“Kendini çok yorma Enomoto-san teyze. Hiçbir canlı yok ki, doğum-yaşam ve ölüm çizgisinin dışına çıkabilsin. Bizler de çıkamayacağız. Elbette ölüm zor ve sonrası karanlık veya meçhul... Gidip gelebilen yok... Ben öldükten sonra ikinci bir bedende tekrar dünyaya geleceğime de inanmıyorum. Bana hiç de inandırıcı gelmiyor. Dünya kuruldu kurulalı şu kadar insan geldi ve öldü... İnsan gibi yüce ve donanımlı bir varlık neden bir hayvan bedeninde vücut bulmayı istesin ki? Anlatılanlar ise ya hayal veya rüya âlemine, ya da ne bileyim farklı şeylere dayanıyor sanki...”

“Tevbe de kızım...”

“Ya Enomoto-san teyze bunun tevbesi mevbesi mi var? Hadi Buda'ya diyeceğim bir şey yok... Onun öğretileri insanın aklına yatıyor, mantıklı geliyor. Ama keşişi de, pederi de, azizi de bizden farklı değiller. Korkarım ki, onlar da ne yaptıklarını bilmiyorlar ya da yalan söylüyorlar. Korkarım hakikati bilselerdi hiç de böyle olmazlardı.”

“Seni bu kadar karamsarlığa düşüren şey nedir kızım?”

“Ben karamsar değilim ki! Ama aklım bile birçok şeyi kabul etmek istemiyor. Bazen binlerce soru geliyor aklıma da, birçok şeyin cevabını bulamıyorum...”

“Sen kafayı bozmuşum kızım!”

“Aksine hayat tecrübem arttıkça daha arı-duru görmeye başlıyorum sanki...”

“Sen kaynağı nereden geldiği belli olmayan kitaplardan falan okuyorsun değil mi?”

“Elbette farklı inançlara ait kitaplar da okuyorum. Okumayı da, araştırmayı da seviyorum.”

“Hah, işte kızım. Onlar senin aklını bozmuş...”

“Ben ise çok aksini düşünüyorum. Bir at gözlüğü ile yaşamının hiçbir anlamı yoktur. Neden daha güzeli, daha iyisi veya daha doğrusu varsa onu almalıym ki?”

“Diđer şeylerin daha doğru olup olmadığını neye gre anlayacaksın?”

“Aklıma gre hareket ederim.”

“Kızım akıl her şeyi tartmaya, lemeye gc yetmez ki!”

“lebildiđim kadarı bana yeter de artar bile...”

“Sen bilirsin. Benim o kadar daha ilerisine aklımdan ermez. Artık ben de ufak ufak yol alsam iyi olacak...”

“Ne gzel konuřuyorduk Enomoto-san teyze...”

...

...

Devamı Var

...

Ant-150515